

DEČJE VESTI

2026 • ČETVRTO TROMESEČJE • TRANS-EVROPSKA DIVIZIJA



Sadržaj

Naslovna strana: Filip se tokom pet godina molio, tražeći od Boga da ispuni njegovo naročito traženje. I onda, jednog dana, stigao je odgovor. Iskustvo na strani 14.

FINSKA

4 Samo jedan prijatelj | 3. oktobar

HRVATSKA

6 Hrabra za Isusa | 10. oktobar

8 Kofer pun Biblija | 17. oktobar

10 Čudo na putu | 24. oktobar

12 Biti „DP“ | 31. oktobar

POLJSKA

14 Petogodišnja molitva | 7. novembar

16 Umnožavanje novca | 14. novembar

18 Molitva za drugaricu | 21. novembar

20 Natanova molitva | 28. novembar



22 Najbolja drugarica | 5. decembar

24 „Prava Biblija“ | 12. decembar

UJEDINJENO KRALJEVSTVO

26 Kako muzika deluje na slušaoce | 19. decembar

 28 Trinaesta subota: Svirati za Isusa | 26. decembar

30 Budući projekti za Trinaestu subotu

31 Dečje aktivnosti

35 Resursi za vođe

36 Karta



©2026 General Conference of
Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org



Ovog tromesečja u središtu pažnje nalazi se Trans-evropska divizija, koja nadgleda rad Crkve adventista sedmog dana u sledećim zemljama i teritorijama: Alandska ostrva, Albanija, Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Danska, Estonija, Farska ostrva, Finska, Irska, Ostrvo Man, Džerzi, Letonija, Litvanija, Crna Gora, Holandija, Severna Makedonija, Norveška, Poljska, Srbija, Slovenija, Švedska, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Severne Irske i južni deo Kipra.

Na ovim teritorijama živi 208,3 miliona ljudi, među kojima je 91.496 adventista. To znači da na svakih 2.276 stanovnika dolazi jedan adventista.

Deo posebnog dara koji se prikuplja poslednje Subote ovog tromesečja biće namenjen za podršku četiri projekta u Finskoj, Poljskoj, Hrvatskoj i Ujedinjenom Kraljev-

stvu. Ti projekti Trinaeste subote navedeni su na bočnoj ivici.

Ovo tromesečje vodi vas iza kulisa u te četiri zemlje, kako biste videli na koje predivne načine Bog deluje, dodirujući živote dece i koristeći ih da ona blagoslove druge. Sigurna sam da ćete i vi i deca sa kojom delite ova iskustva uživati slušajući kako Bog sluša Svoju decu i vodi ih.

Imajte na umu da iskustva ne morate da čitate tačno onako kako su objavljena. Ova dečja iskustva su namenjena širem uzrasnom rasponu od 6 do 12 godina, pa slobodno prilagodite jezik i sadržaj uzrastu koji odgovara grupi u vašoj Subotnoj školi.

NAROČITE DODATNE MOGUĆNOSTI

Ako želite da vaša Subotna škola ovog tromesečja bude življa, nudimo fotografije, video snimke i druge materijale koji prate svako misionsko iskustvo. Više obaveštenja navedeno je na bočnoj ivici uz svako iskustvo.

Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies/ kako biste čitali i delili iskustva i preuzimali fotografije i kratke video snimke koji ilustruju iskustva. PDF verziju Dečjih vesti možete preuzeti na am.adventistmission.org/mq-children. Takođe možete preuzeti Vesti za omladinu i odrasle na am.adventistmission.org/mq-adult.

Video snimci *Mission Spotlight* dostupni su potpuno besplatno za preuzimanje ili strimovanje na am.adventistmission.org/mission-spotlight.

Hvala vam što podstičete decu da razmišljaju o misiji – usmerenoj na delovanje i ukorenjenoj u Bibliji!

Mogućnosti

Dar Trinaeste subote ovog tromesečja, poznat i kao Dar ovotromesečnog misionskog projekta, podržaće četiri projekta u Trans-evropskoj diviziji:

- Osnivanje Porodičnog misionskog centra – crkve OIKOS u Helsinkiju u Finskoj
- Proširenje škole KOMPAS, prve adventističke osnovne škole u Poljskoj u Podkovoju Lesni
- Obnovu zgrade crkve Prilaz u Zagreb u Hrvatskoj
- Obezbeđivanje centara za pružanje podrške „SafeSpace2B” u školama u zajednici u Engleskoj



FINSKA | 3. oktobar

Katarina

Samo jedan prijatelj

Dok je Katarina izlazila iz aviona u Finskoj, znala je da sa aerodroma može da ponesi samo dva kofera i jedno veoma usamljeno srce.

Katarina je odrasla u Slovačkoj, zemlji daleko južnijoj od Finske. Došla je u grad Helsinki da stažira u okviru svojih univerzitetskih studija. Bila je uzbuđena – ali i nervozna. Nije poznavala nikoga. Čak nije mnogo znala ni o Finskoj pre nego što je stigla.

A tada se dogodilo nešto neočekivano. Zbog KOVID ograničenja, granice su se zatvorile, a Katarina nije mogla da se vrati kući. Odjednom, avantura joj više nije delovala uzbudljivo. Delovala je zastrašujuće.

Zimski dani u Finskoj bili su dugi i mračni. Sneg je prekrivao sve ulice. Sunce kao da je potpuno nestalo. Katarina je čeznula za svojom porodicom. Nedostajalo joj je da čuje svoj jezik. Pre svega, nedostajalo joj je da ima nekoga sa kim bi mogla da razgovara.

„Želela sam samo jednog pravog prijatelja“, rekla je kasnije.

Jednog dana neko joj je rekao za malu crkvenu grupu koja se sastajala u jednoj kući u Helsinkiju. To nije bila velika crkvena zgrada sa prelepim vitražima. Bila je to jednostavno

kuća u kojoj su se mladi odrasli okupljali da čitaju Bibliju, pevaju, mole se i jedu zajedno. To mesto zvalo se OIKOS - kuća.

Katarina nije bila sigurna šta da očekuje. Ali odlučila je da ode.

Kada je pozvonila, pitala se: „Šta da radim ako ne pripadam ovde?“

Vrata su se otvorila, a nasmejana lica su je pozdravila i pozvala unutra.

Te večeri, ljudi su razgovarali sa njom. Pažljivo su je slušali. Pitali su je o njenom životu. Nisu je požurivali niti je pritiskali. Jednostavno se videlo da im je stalo do nje.

Katarina je nastavila da dolazi.

Ponekad su igrali društvene igre. Ponekad su zajedno kuvali. Ponekad su proučavali Bibliju. Niko je nije terao da u bilo šta poveruje. Ali Katarina je počela da primećuje nešto drugačije kod tih mladih ljudi. Bili su ljubazni. Bili su strpljivi. Kao da su se za ista voleli.

„Voleli su me čak i kad sam se osećala slomljeno“, rekla je.

Dok je zima odmicala, Katarina je istovremeno osećala usamljenost i novu ispunjenost nadom. Jedne noći je odlučila da isproba nešto što ranije nije ozbiljno radila.

Pomolila se.
„Bože“, šapnula je, „molim Te daj mi jednog pravog prijatelja“.

Nije tražila deset prijatelja. Nije tražila veliku grupu. Samo jednog.

Ali Bog je imao veći plan.

Polako je Katarina shvatala nešto čudno. Mladi ljudi iz OIKOS kuće postajali su joj više od prijatelja. Postajali su njena porodica. Kad joj se plakalo, neko bi uvek seo pored nje. Kada bi osetila čežnju za domom, neko bi je pozvao na večeru. Kada je imala pitanja o Bibliji, neko bi sa njom strpljivo otvorio Sveto pismo i čitao iz njega.

Jedne večeri je pročitala biblijsko obećanje koje kaže: „Kad budeš prolazio kroz duboke vode, biću s tobom“ (Isaija 43,2). Osećala je kao da je Bog progovorio neposredno njenom srcu.

„Po prvi put“, rekla je Katarina, „osetila sam da me Bog voli“.

Njena jednostavna molitva za jednim prijateljem bila je uslišena na iznenađujući način. Bog joj je dao čitavu crkvenu porodicu.

U maju 2021. godine, dok je vreme postajalo sve toplije i led se otapao, Katarina je donela važnu odluku. Odlučila je da se krsti. U predivnom finskom jezeru, okružena svojom novom crkvenom porodicom, predala je svoj život Isusu.

Da bi bilo zanimljivije:



- Pokažite deci kontinent Evropu na karti, a zatim zemlje Slovačku i Finsku.
- Pogledajte kratak video o OIKOS kući i preuzmite fotografije sa facebook.com/missionquarterlies.
- Posetite OIKOS kuću na Instagramu.

Bio je to jedan od najsrećnijih dana njenog života.

Danas Katarina i dalje živi u Helsinkiju. Pomaže da se dočekaju drugi mladi ljudi koji prolaze kroz vrata OIKOS kuće. Ona zna kakav je osećaj biti nov. Zna i kakav je osećaj biti usamljen. I želi da drugi pronađu istu ljubav kakvu je ona pronašla.

„Molila sam se za jednog pravog prijatelja“, kaže sa osmehom, „a Bog mi je dao celu porodicu.“ 🌍

Širom Finske, mnogi mladi ljudi traže prijateljstvo i nadu – baš kao što ih je tražila Katarina. Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će OIKOS kući da raste i pokrene nove kućne crkvene grupe, kako bi više ljudi moglo da pronađe mesto kome pripadaju. Hvala vam za velikodušni dar.



MISIONSKI ZAPIS

Prvi adventista sedmog dana u Finskoj bio je pomorski kapetan po imenu A. F. Lundkvista. Godine 1885, dok je njegov brod bio usidren u Liverpulu u Engleskoj, kapetan Lundkvista je tu od kolportera kupio dve knjige: *Danilo i Otkrivenje* Juraje Smita i *Veliku borbu* Elen Vajt. Čitajući te knjige, uverio se u biblijske istine koje su u njima iznesene. Ubrzo je bio kršten kao adventista sedmog dana. Kapetan Lundkvista ostao je verni član Crkve sve do svoje smrti 1955. godine, u 97. godini.

Danas u Finskoj postoji 58 crkava adventista sedmog dana, 9 crkvenih oblasti i 4.063 vernika. Finska ima populaciju od 5.624.000 ljudi – što znači da na svakih 1.384 stanovnika dolazi jedan adventista.



HRVATSKA | 10. oktobar

Lucija

Hrabra za Isusa

Lucija živi sa svojom majkom u Hrvatskoj. Njena majka veruje u Boga, ali ne ide redovno u crkvu. Ipak, svake subote od kada ima šest godina, Lucija ide u crkvu sa bakom i dedom.

„Baka me uči svemu o Isusu“, kaže Lucija. „Pokazuje mi kako da zdravo živim, kako da biram šta ću da gledam, kako da se pridržavam Božjih pravila.“

Njena baka čita iz Biblije i iz knjiga Elen G. Vajt. Od kada ima samo dve godine, Lucija sluša biblijske priče. Jedna od njenih omiljenih je priča o carici Jestiri – hrabroj mladoj ženi koja se zauzela za svoj narod.

I Lucija je naučila da bude hrabra.

Njen omiljeni biblijski stih je Filibljanima 4,13: „Sve mogu u Isusu Hristu koji mi moć daje“. Kaže da se oseća sigurno kada se moli. Moli se za svoje školske ocene. Moli se za probleme kod kuće. Moli se kada se oseća nesigurno.

I Bog odgovara.

U crkvi voli Subotnu školu. Pohađa odeljenje dece u uzrastu od 5. do 8. razreda. Za-

jedno proučavaju Bibliju, mole se i uče da praštaju, da budu ljubazni i da ne osuđuju druge. „To je veoma važno“, kaže ona. „Posebno za mentalno zdravlje dece.“

Voli i Izviđače. Sastaju se nedjeljom: nekad u crkvi, nekad u parku. Uživa u kampionanju, boravku na otvorenom i provođenju vremena sa prijateljima.

A jedan od njenih najhrabrijih trenutaka nije se desio u crkvi. Desio se u školi.

Lucija je jedina adventistkinja sedmog dana u svom razredu. Njenih 22 drugarica i drugova iz razreda su druge vere. Jednog dana razgovarala je sa učiteljicom o svojoj veri. Objasnila joj je šta adventisti veruju o Suboti, o neposrednoj molitvi Bogu i o zdravoj ishrani.

Umesto da je kritikuje, učiteljica ju je iznenadila.

„Da li bi htela da pred razredom održiš prezentaciju o svojoj veri?“ upitala je učiteljica.

Lucija je pristala. Nije se bojala.

„Bog je bio uz mene“, kaže ona jednostavno.

U svojoj prezentaciji je objasnila zašto adventisti ne jedu svinjetinu. Pokazala je šta Biblija kaže o Suboti. Objasnila je da se adventisti ne mole svecima, već se obraćaju neposredno Bogu.

Njeni vršnjaci su bili tihi. Pažljivo su je slušali. Mnogi od njih nikada ranije nisu čuli ništa od toga.

Kad je završila, učiteljica joj je dala dve ocene „odličan“ za njen rad.

Ali važnije od ocena bilo je nešto drugo: hrabrost.

„Retko je da mladi ovde mnogo znaju o Bibliji“, kaže. „Zato hoću sa svima da podelim svoja verovanja.“

Lucjica zna da to što je drugačija može biti teško. „U školi ne možeš uvek imati prave prijatelje“, priznaje. „Pa „Tako učimo da budemo hrabri. Mi [prijatelji iz crkve] se čuvamo.“

Njena vera nije glasna ni ponosna na razmetljiv način. Ona je postojana. Ona je čvrsto utemeljena. Naučila ju je baka koja duboko voli Isusa – i Bog koji odgovara na molitve. 🌍

Da bi bilo zanimljivije:



- Pokažite deci kontinent Evropu na karti, ukazujući na zemlju Hrvatsku. Zatim im prikažite glavni grad Zagreb, gde će deo darova ovog tromesečja otići za pomoć u obnovi crkve koja je bila ozbiljno oštećena u zemljotresu.
- Pogledajte kratke video snimke i preuzmite fotografije na facebook.com/missionquarterlies.

Dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u obnovi adventističke crkve Prilaz u Hrvatskoj, koja je bila teško oštećena u zemljotresu. Nova crkvena zgrada daće deci i mladima poput Lucjice sigurno mesto za bogosluženje, učenje, molitvu i jačanje u veri. Darujmo velikodušno kako bi još dečaka i devojčica mogli biti hrabri za Isusa.



MISIONSKI ZAPIS

Većina ljudi u Hrvatskoj su hrišćani – skoro 90% stanovništva. Oko 80% su katolici, 3% su pravoslavci, a oko 5% pripada drugim hrišćanskim crkvama. Nešto više od 10% stanovništva kaže da nema veru ili pripada nekoj drugoj religiji.

Hrvatska ima 40 crkava adventista sedmog dana i 2.389 članova. Sa stanovništvom od 3,8 miliona ljudi u Hrvatskoj, to znači da na svakih 1.612 stanovnika dolazi jedan adventista.

Adventistička izdavačka delatnost u Hrvatskoj počela je 1913. godine, ali je bila smanjena nakon Drugog svetskog rata. Međutim, obnovljena je u punom obimu početkom 1970-ih i nastavlja se sve do danas.



Kofer pun Biblija

HRVATSKA | 17. oktobar

Nana

Nana ima 12 godina i pohađa šesti razred. Živi u Hrvatskoj i voli umetnost, engleski i nemački jezik. Voli i Isusa.

Jednog popodneva, Nana je čitala poruke u grupnom čet u svog razreda. Bio je to čet za roditelje o učenicima pod nazivom „Naši učenici“. Jedna majka je napisala hitnu poruku:

„Sutra na čas veronauke deca moraju da ponesu Bibliju. A mi nemamo ni jednu.“

U Hrvatskoj se većina časova veronauke u državnim školama organizuje pod pokroviteljstvom Katoličke crkve. Mnoge porodice kod kuće nemaju Bibliju. Jednostavno uče ono što im kaže sveštenik.

Čim je Nana videla poruku, potrčala je majci.

„Mama! Potrebne su im Biblije!“

Njena majka je znala za jednu prijateljicu koja je primila donaciju Biblija iz Nemačke. „Možda bismo mogle da podelimo neke od tih“, rekla je.

Bez oklevanja, Nana je u ime majke poslala poruku u grupi:

„Možemo obezbediti Bibliju za svakog učenika u razredu.“

Veoma brzo je oko dvanaest majki odgovorilo: „Da! Htele bismo jednu“.

Zatim je Nana dodala još jednu poruku: „I majke mogu dobiti po jednu“.

Odgovor je ponovo bio pozitivan.

Tog popodneva, Nana i njena majka su pozajmile kofer i otišle da pakuje Biblije. Punile su ga dok nije postao težak. Jedna druga majka je pomogla da se kofer preveze do škole, jer Nanina porodica nije imala automobil.

Sledećeg jutra, Nana je stajala ispred školske zgrade sa drugarima iz razreda. Jedan po jedan, učenici su dolazili da prime svoju Bibliju. Ukupno je podeljeno 42 Biblije – za oko 30 učenika i 12 porodica.

Nastavnica veronauke, jedna katolička časna sestra, videla je Biblije i rekla: „To su veoma dobre Biblije. Možete li da ih donesete još?“

Ubrzo je još više Biblija postavljeno u učionicama za razrede od petog do osmog. Jedna drugarica je čak stavila svoju Bibliju na klupu na času engleskog i ponosno rekla: „Evo moje Biblije pored mojih ostalih knjiga.“

Učenici su bili zapanjeni što su Biblije besplatne. U lokalnim prodavnicama Biblija

može da košta oko 50 evra. Sada su mogli sami da čitaju Božju reč.

Ali tu nije kraj.

Na kraju školske godine, Nana je primećila nešto drugačije kod jednog dečaka iz razreda. Ranije je često psovao i svađao se. Sada je bio mirniji. Prestao je da psuje. Ponekad se čak i molio u učionici.

Jednog dana je spomenuo prijateljima da čita Bibliju.

Nana se tiho osmehnula. Setila se kofera.

Jedna druga devojčica iz njenog razreda je isto često psovala. Nana joj je nežno rekla: „Mi verujemo u Isusa. Kada koristiš Njegovo ime na taj način, to Ga boli“.

Devojčica je počela da razmišlja o tome. Nana se sa njom pomolila. S vremenom je i ona prestala da psuje.

Zašto je Nana sve to radila?

„Hoću da podelim Isusovu ljubav“, kaže ona. „Neki od njih su žedni u srcu“.

Nana zna da je sve to samo mali deo mnogo većih zbivanja. Ove Biblije su donirali vernici iz Nemačke. Jedna prijateljica u Hrvatskoj pomogla je da se one podele. A Nana je nosila kofer.

Ponekad Bog koristi dvanaestogodišnju devojčicu da pokrene nešto veliko.

Da bi bilo zanimljivije:



- Pokažite deci kontinent Evropu na karti, ukazujući na zemlju Hrvatsku. Zatim im pokažite glavni grad Zagreb, gde će deo dara ovog tromesečja biti upotrebljen za pomoć u obnovi crkve koja je srušena u zemljotresu.
- Gledajte kratke video snimke i preuzmite fotografije na facebook.com/missionquarterlies.
- Ohrabrite decu da se smenjuju u učenju i pričanju misijskih iskustava u Subotnoj školi.

A sve je počelo jednom porukom na telefonu – i srcem koje je bilo spremno da kaže da. 🌍

Vaš misijski dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u obnovi crkve u Zagrebu, u Hrvatskoj, koja je uništena u zemljotresu. Pružiće mesto deci poput Nane da razvijaju svoju veru pohađajući Subotnu školu, Izviđače i druge aktivnosti za jačanje vere.



ČUDESNA ZEMLJA

Jedna od najpoznatijih hrvatskih znamenitosti je Pulska arena. Smešten u gradu Puli, ovaj drevni rimski amfiteatar izgrađen je pre skoro 2.000 godina. Jedini je preostali rimski amfiteatar u svetu čiji je celokupni kružni spoljni zid i dalje ostao neokrnjen.





HRVATSKA | 24. oktobar

Teodor

Čudo na putu

Teodor je imao devet godina kada se to dogodilo.

Upravo je završio svoj čas muzike i vozio se biciklom kući. Na leđima je nosio nešto skoro toliko veliko kao i on sam – svoje violončelo.

Put ga je vodio nizbrdo. Njegova majka je vozila ispred njega. Popodnevni vazduh bio je svež i hladan.

A zatim je došao nalet vetra.

Jak udar vetra zahvatio je veliku futrolu violončela pričvršćenog za Teodorova leđa. Vetar je kao pomoću jedra na jedrilici odjednom povukao dečaka sa teškim instrumentom u stranu.

„Nisam mogao to da zaustavim“, seća se Teodor.

U sledećem trenutku je pao.

Sleteo je na put – pravo pred automobil koji mu je dolazio u susret.

Vozač nije očekivao da će dečak sa violončelom iznenada pasti na put pred njega. Nekako, u tom kratkom trenutku, automobilom je uspeo da skrene i da ga izbegne.

Potpuno ga je mimoišao.

Teodor je trenutak ležao tamo na putu, zapanjen. Njegova majka se sa strahom okrenula.

Dogodilo se nešto čudesno.

Teodor je ustao. Nije bio povređen.

Violončelo nije bilo oštećeno.

Nije bilo slomljenih kostiju. Nijedne posekotine. Ni modrice. Ništa.

„Čak nisam ni osetio ništa“, kaže Teodor. „Moj anđeo čuvar bio je tu i pomogao mi.“

Teodor je sin jednog pastora u Hrvatskoj. Njegova porodica često putuje kako bi njegov otac mogao da propoveda u različitim crkvama. Nekad je to zamorno. Nekada moraju da se probude veoma rano. Ali Teodor voli da učestvuje u crkvenom životu.

Peva u horu odraslih zajedno sa svojom sestrom Anastasijom. Pomaže u prikupljanju darova. Voli Izviđače i proučavanje Biblije. Njegovi omiljeni biblijski događaji su o Davidu, posebno kada se David pouzdao u Boga da pobedi Golijata.

Onog dana na putu, Teodor se osećao kao David – mali, u opasnosti, ali zaštićen od Nekog mnogo većeg.

Biblija kaže u Psalmu 91,11: „Jer On zapoveda anđelima Svojim za tebe, da te čuvaju na svim putevima tvojim.”

Teodor veruje da je to obećanje stvarno.

Bog ne uklanja uvek opasnost iz naših života. Ali ponekad, na načine koje ne možemo objasniti, On nas štiti.

I ponekad čak ni ne shvatamo koliko smo bili blizu povrede.

Danas Teodor i dalje svira violončelo. I dalje vozi bicikl. I svaki put kad se seti tog popodneva, zahvaljuje Bogu što je poslao anđela da bdije nad njim.

U Hrvatskoj, mnoga deca odrastaju učeći o Bogu u crkvama i domovima. Ali neke crkve, poput crkve Prilaz, bile su teško oštećene u zemljotresu. Nova crkvena zgrada daće deci sigurno mesto za bogoslužjenje, pevanje, slušanje misijskih iskustava i jačanje u veri. 🌍

Da bi bilo zanimljivije:



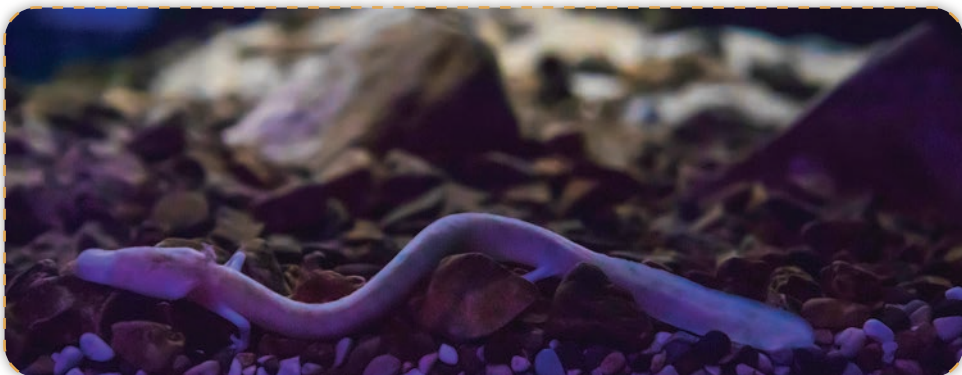
- Pokažite deci kontinent Evropu na karti, ukazujući na zemlju Hrvatsku. Zatim im pokažite glavni grad Zagreb, gde će deo dara ovog tromesečnog biti upotrebljen za pomoć u obnovi crkve koja je srušena u zemljotresu.
- Pogledajte kratke video snimke i preuzmite fotografije na facebook.com/missionquarterlies.
- Ohrabrite decu da se smenjuju u učenju i pričanju misijskih iskustava u Subotnoj školi.

Dajmo svoj dar Trinaeste subote kako bi deca poput Teodora mogla da nastave da služe Bogu i pouzdaju se u Njega u svojoj novoj crkvenoj zgradi.



ČUDESNA ZEMLJA

Hrvatska je poznata po onome što se nalazi ispod zemlje. Širom zemlje ima oko 7.000 pećina! U nekim od tih pećina živi jedno veoma neobično stvorenje – čovečija ribica, bledi daždevnjak koji ceo svoj život provodi u vodi. Jedini je poznati kičmenjak (životinja koja ima kičmu unutar tela) na svetu koji živi isključivo u podvodnim pećinama.





HRVATSKA | 31. oktobar

Teodor i Anastasija

Biti „DP“

Teodor, koji ima 12 godina, i njegova sestra Anastasija, koja ima 10, su živeli na mnogo mesta.

Rođeni su u Hrvatskoj. Živeli su u Maruševcu, zatim u Zagrebu. Neko vreme su čak živeli u Engleskoj dok je njihov otac studirao. Zatim su se ponovo preselili. A zatim opet.

Zašto toliko selidbi?

Zato što im je tata pastor.

Biti dete pastora – „DP“ – ponekad je uzbudljivo. A ponekad je naporno.

„Ponekad je zabavno putovati“, kaže Teodor. „Ali nekad moramo da se budimo veoma rano.“

„Malo je teško“, dodaje Anastasija. „Dosta vremena provodimo u kolima.“

Njihov otac propoveda u različitim crkvama širom Hrvatske i čak u mestima pored austrijske granice. Gde god on ide, deca često idu s njim.

I ne sede samo tiho u klupi.

Pomažu.

„Pevamo“, kaže Teodor. „Prikupljamo dar. Molimo se za vreme bogoslužjenja.“

Pevaju u crkvi od kada su imali pet i sedam godina. Sada pevaju čak i u horu odraslih, iako u njemu nema mnogo druge dece.

Kod kuće je vera deo svakodnevnog života.

Svake večeri porodica zajedno proučava Bibliju. Čitaju jedno poglavlje, razgovaraju o tome šta ono znači, a zatim se svako od njih moli. Upravo sada čitaju o Mojsiju koji vodi Božji narod kroz pustinju.

„Pitamo se šta možemo da naučimo iz toga“, objašnjava Anastasija.

Pohađaju i Izviđačke sastanke. Učestvovali su u biblijskim takmičenjima i čak putovali u Budimpeštu na Izviđačko biblijsko iskustvo. Vole biblijska kampovanja: sklaпанje prijateljstava, igranje igara i učenje o Bogu.

Ali nije sve lako.

U državnoj školi ih deca ponekad zadirkuju jer su adventisti.

„Nisu voleli što sam adventista“, kaže Teodor tiho.

Anastasiju su takođe zadirkivali.

„Ignorisa sam to“, kaže. „Imala sam i veoma dobre prijatelje.“

Živeti u zemlji bez adventističkih osnovnih škola znači da pohađaju državne škole. Ponekad se ističu. Njihova uverenja su drugačija.

Ali umesto da kriju svoju veru, oni je žive.

Pomažu tati. Pevaju o Isusu. Služe u crkvi. Proučavaju Bibliju. Mole se.

I nastavljaju dalje.

Biti dete pastora znači više od putovanja i pevanja. Znači učiti da crkva nije samo zgrada – da su to ljudi. To je služba. To je porodica.

A kada crkvene zgrade budu oštećene, poput crkve Prilaz u Zagrebu koja je bila teško oštećena u zemljotresu, deci je i dalje potrebno mesto gde će se okupljati, pevati, moliti i duhovno rasti. 🌍

Naš dar Trinaeste subote pomoći će obnovi crkve Prilaz u Hrvatskoj. Nova crkvena zgrada

Da bi bilo zanimljivije:



- Pokažite deci kontinent Evropu na karti, ističući zemlju Hrvatsku. Zatim im pokažite glavni grad Zagreb, gde će deo dara ovog tromesečja biti upućen za pomoć u obnovi crkve koja je ozbiljno oštećena u zemljotresu.
- Pogledajte kratke video snimke i preuzmite fotografije na facebook.com/missionquarterlies.
- Pitajte decu kako bi govorili o Isusu deci koja Ga još ne poznaju.

daće deci sigurno mesto za bogoslužjenje, pevanje u horovima, proučavanje Biblije i sklapanje prijateljstava sa onima koji vole Isusa. Darujmo kako bi još dečaka i devojčica moglo da odrasta i bude osnaženo u svojoj veri.



ČUDESNA ZEMLJA

Zvanično ime Hrvatske je Republika Hrvatska, a stanovnici govore hrvatski jezik. Ime „Hrvatska“ potiče od drevne reči koja znači „čuvar“ ili „zaštitnik“.

Hrvatska je zemlja puna prirodnih lepota. Duž njene zapadne obale nalazi se više od hiljadu ostrva raspoređenih po blistavom Jadranskom moru. U istočnom delu zemlje, moćna reka Dunav – druga najduža reka Evrope – protiče pored grada Vukovara.





POLJSKA | 7. novembar

Filip

Petogodišnja molitva

Filip se seća kako se osećao kada mu roditelji nisu živeli zajedno.

„Ostao sam sa tatom“, rekao je. „Viđao sam mamu samo vikendom – ponekad.“

Još je bio dečak kada se to desilo. Ali znao je šta da radi.

„Molio sam se“, rekao je Filip.

Molio se pet godina.

Pre toga je čuo mnoge propovedi u crkvi. Majka ga je naučila da ga Bog sluša. Pa čak i kada su se stvari činile zbunjujućim i tužnim, Filip je nastavljao da ide u Subotnu školu. Nastavljao je da se moli.

I tada se nešto promenilo.

„Moji roditelji su ponovo zajedno“, rekao je tiho. „Već tri ili četiri godine.“

Filip veruje da je Bog odgovorio na njegovu molitvu. I iako ponekad Bog ne odgovara baš onako kako bismo mi želeli, znamo da Mu na kraju uvek možemo verovati da će uraditi ono što je najbolje.

Danas je Filip u 8. razredu adventističke osnovne škole KOMPAS u Poljskoj. A polazak u tu školu bio je još jedan odgovor na molitvu.

Filip nije uvek pohađao tu školu. Neko vreme išao je u državnu školu blizu svog

doma. Majka se nadala da će moći da pohađa adventističku školu, ali do nje je trebalo da se voze 40 minuta u jednom smeru. Otac u početku nije bio siguran.

„Molio sam se za to godinu dana“, rekao je Filip.

Zatim je otac pristao.

Sada je Filip u školi KOMPAS od šestog razreda.

Šta mu se tu najviše sviđa?

„Fizičko vaspitanje“, rekao je odmah. „Fudbal i odbojka.“

Takođe voli tople ručkove.

Ali kad poredi ovu školu sa državnom, postaje zamišljeniji.

„U državnoj školi je bilo više učenika, pa je bilo više prijatelja“, objasnio je. „Ali ovde su nastavnici ljubazniji. Svoj posao rade sa više oduševljenja.“

Kaže da su ljudi ljubazniji.

„Nema psovki“, dodaje. „I svi su uopšte uzeli ljubazniji.“

Filip posebno primećuje duhovnu atmosferu.

Svakog jutra razred se okuplja za biblijski čas. Sede u krugu i razgovaraju o Svetom pi-

smu. Ponekad razgovaraju o nebu i velikoj borbi.

„Tužno je“, rekao je, prisativši se jedne po-uke, „što je sotona prvobitno bio toliko do-bar i moćan, a onda se pretvorio u takvo zlo.“

Biblijski događaji mu se čine stvarnim.

Kada je pohađao državnu školu, vera je bila nešto što je uglavnom doživljavao u cr-kvi. Ovde je ona deo svakodnevice.

Njegova majka je primetila razliku.

„Nakon jedne godine u KOMPASu, njego-ve molitve su postale zrelije“, rekla je. „Počeo je da se moli za stvari za koje se nikada ranije nije molio.“

Jednom je Filip imao veoma visoku tem-peraturu – 41°C. Mnoga deca bi srećna da ostanu kod kuće i izostanu iz škole.

Ali ne i Filip.

„Ipak je hteo da ide“, rekla je majka s osmehom.

Porodica živi 35 kilometara od škole. Fili-pov otac ga svakog jutra odvozi na kampus, čeka ga i za to vreme radi na svom računaru, a zatim ga popodne odvozi kući.

To oduzima vreme. Zahteva napor. Zahte-va žrtvu.

Ali za Filipa, vredi.

Kada ga pitaju šta se nada da će raditi u budućnosti, na trenutak se zamisli.

„Možda nešto korisno“, kaže. „I možda bih mogao da putujem.“

Već je naučio nešto važno: molitva je važna.

Danas još mnogo dece želi da pohađa KOMPAS. Sve više porodica izabira ovo po-

Da bi bilo zanimljivije:



- Pokažite deci kontinent Evropu na karti, po-kazujući im zemlju Poljsku. Zatim im pokažite glavni grad Varšavu i objasnite da se KOMPAS škola nalazi u selu Podkova Lesna, oko 40 ki-lometara jugozapadno od Varšave.
- Pogledajte kratke video snimke i preuzmite fo-tografije na facebook.com/missionquarterlies.
- Saznajte više o tome kako je škola počela sa radom na: bit.ly/AdventistPrimarySchoolPoland.

sebno mesto gde se učenici zajedno mole, svakog jutra proučavaju Bibliju i uče u ljuba-znom i brižnom okruženju.

Ali postoji problem – školi ponestaje pro-stora.

Zbog toga će deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći proširenju učionica u adventističkoj školi KOMPAS u Poljskoj. 🌍

Vaš dar će pomoći izgradnji više prostora za decu koja će učiti o Isusu. Pomoći će stvara-nju prostora za više krugova učenika koji će svakog jutra otvarati Biblije. Pomoći će deč-a-cima i devojkicama, baš kao i Filipu, da rastu u veri. Kad ove Trinaeste subote darujete, ne gradite samo učionice. Vi pomažete izgradnji vere. Hvala vam što dajete velikodušno.



MISIONSKI ZAPIS

Poljska ima oko 37 miliona stanovnika. Među njima je 6.032 adven-tista sedmog dana koji se služe Bogu u 117 crkava i 33 grupe. To zna-či da u Poljskoj na svakih 6.228 stanovnika dolazi jedan adventista. Prvi adventistički misionari stigli su u Poljsku sa Krima. Godine 1893. osnovana je prva Adventistička crkva. Tokom Drugog svetskog rata crkve su bile zatvorene, ali 1946. godine, nakon završetka rata, cr-kvama je ponovo dozvoljeno da rade kao ranije.



POLJSKA | 14. novembar

Lijana i prijatelji

Umnožavanje novca

Kada je Lijana (na fotografiji druga s leva) jednog jutra otišla u Subotnu školu, nije očekivala da će dobiti novac.

Njen učitelj je među nekolicinom učenika razdelilo malu svotu novca. „Možete ga zadržati“, rekao je, „ili možete pokušati da ga umnožite i koristite za nešto dobro.“

Lijana je pogledala kovanice koje je držala u ruci. Pomislila je na pouku koju su upravo proučavali – o pomaganju drugima umesto da se usredsrediš samo na sebe.

Nije htela da zadrži taj novac.

Ni njena prijateljica. Ni njena sestra.

Umesto toga, smislile su plan.

Novac su upotrebile za kupovinu namirnica. Uskoro su pekle kolačiće i vafle i pratile limunadu. U školi su postavile mali sto za prodaju svojih poslastica. Ispred stola se stvorio dugačak red za čekanje – uključujući neke studente koji su posetili kampus.

Do kraja dana, prikupile su skoro deset puta više od iznosa sa kojim su počele!

Ali nisu tu stale.

Devojčice su čule za školu u jednom sirotištu u Tanzaniji koja je izgorela. Tamo je

bila potrebna pomoć u obnovi škole. Stoga je prikupljeni novac poslat za podršku tom projektu.

Drugi put su devojčice saznale za jednu tanzanijsku devojčicu koja se zove Priska. Priska ima albinizam – urođeno stanje u kome telo ne stvara dovoljno boje u koži (pigmenta). To obično čini da koža, kosa i oči osobe budu veoma svetle. To je nešto sa čim se rađa, a ne nešto što je zarazno. Može uzrokovati da koža i oči budu posebno osetljivi na sunce.

Zbog predrasuda u njenoj zajednici, Priska je imala veoma težak život i trebala joj je pomoć da nastavi školovanje.

Ponovo su učenici škole KOMPAS hteli da pomognu.

Pravili su ručne radove – razglednice i sitne predmete – i odlazili na lokalnu železničku stanicu da ih prodaju. Prodavali su i cveće pred Dan majki i govorili ljudima za šta je taj novac namenjen. Delili su letke koji objašnjavaju projekat i pobrinuli se da svi znaju da će 100 posto novca biti upotrebljeno za pomoć Priski.

Čak su se i mlađa deca pridružila. Šetali su skoro dva kilometra do grada da prikupe novac. Posetili su čak i policijsku stanicu! Službenici su se obradovali kada su ih videli, darujući im novac i lizalice.

„Delili smo i besplatne kokice“, rekla je Lijana. „Govorili smo ljudima da im želimo lep i prijatan dan.“

Kad izlaze među ljude ove devojčice nose školske majice. Žele da ljudi znaju da su iz hrišćanske škole. Svaki dan škola počinje jutarnjom molitvom i proučavanjem Biblije. Uče da ljubav prema Bogu znači pomaganje drugima.

Gabriela kaže da voli školu jer je ona „srećno mesto“. Melisa kaže da voli što svaki dan počinje proučavanjem Biblije. Miriam se seća da je bila jedina devojčica u svom razredu kad je škola tek počela sa radom i kad se ona molila za bar još jednu devojčicu koja bi joj se pridružila. Bog je odgovorio na njenu molitvu kada je sledeće godine stigla Melisa.

U školi KOMPAS učenici ne uče samo matematiku i jezike. Uče kako da se staraju za druge.



Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci kontinent Evropu na karti, ističući državu Poljsku. Zatim im pokažite glavni grad Varšavu i objasnite da se škola KOMPAS nalazi u selu Podkova Lesna, oko 40 kilometara jugozapadno od Varšave.
- Pogledajte kratke video snimke i preuzmite fotografije na facebook.com/missionquarterlies.
- Pročitajte više o tome kako je škola počela sa radom na: bit.ly/AdventistPrimarySchoolPoland.

I otkrivaju nešto važno: kad ono što imaš predaš Bogu, On to umnožava. 🌍

Vaši darovi Trinaeste subote pomoći će ovoj školi u Poljskoj da nastavi da raste. Kako se škola bude širila, više dece će učiti kako da služi, moli se i pomaže drugima – baš kao što su to radile ove devojčice. Možda nemate mnogo – ali kad to predate Bogu, On to može da umnoži.



ČUDESNA ZEMLJA

Na poljskom jeziku zemlja Poljska se zove Polska, što znači „polje“ ili „ravnica“. Na severu se duž obale Baltičkog mora pružaju predivne plaže! Ljudi u Poljskoj govore poljski, a koriste se novcem koji se naziva zlot. Poljska ima oko 10.000 jezera! Najveća jezera su Šnjarđvi i Mamri, a najdublje je jezero Hanča, duboko oko 108,5 metara – skoro kao zgrada od 30 spratova!





POLJSKA | 21. novembar

Miriam

Molitva za drugaricu

Kada je Miriam prvi put došla u novu adventističku predškolsku ustanovu u Poljskoj pod nazivom KOMPAS, bila je veoma mala.

I bila je jedina devojčica.

„Nije bilo mnogo dece“, seća se. „A u mom razredu nije bilo devojčica osim mene.“

Na odmoru se igrala sa dečacima. U učionici je sedela pored dečaka. Dan za danom bila je jedina devojčica u svojoj grupi.

Zato je Miriam počela da se moli.

„Molim Te, Bože“, šapnula je, „pošalji barem jednu devojčicu u moj razred“.

Nastavljala je da se moli.

Kad je počeo prvi razred, dogodilo se nešto divno. Nova učenica se pridružila školi. Zvala se Melisa.

„Bila sam veoma srećna“, kaže Miriam. „Bog je odgovorio na moju molitvu.“

To se desilo pre mnogo godina. Miriam je bila jedna od prvih učenica predškolskog obrazovanja kada se škola otvorila. Sada je deo prve generacije učenika osmog razreda u istoriji škole. Gledala je kako škola raste od

samo šačice dece do živahnog mesta punog smeha, bogoslužjenja i prijateljstva.

Gabriela se pridružila kasnije, u sedmom razredu. Njena porodica se preselila, a njoj je bila potrebna nova škola. Nije bilo lako promeniti školu.

Ali nešto joj je ovde delovalo drugačije.

„Sviđa mi se ova škola zbog mojih prijatelja“, kaže Gabriela. „Ovo je srećno mesto. Nije stresno okruženje. Atmosfera ovde je veoma pozitivna.“

Svaki dan počinje jutarnjom molitvom. Učenici zajedno proučavaju Bibliju. Pišu u dnevnicima o svojim mislima i molitvama. Provedu vreme napolju tokom dugih odmorara. Rade tiho sami za sebe i ponekad zajedno u malim grupama.

„Ovako nam je lakše da upoznano jedni druge“, objašnjava jedna od devojčica. „Nismo izgubljeni u masi.“

Za Miriam, najlepši deo je i dalje osećaj pripadnosti.

„Kad imamo manje grupe, možemo najviše da napredujemo“, kaže. „Škola može da izvuče iz nas ono što je najbolje.“

Seća se kada je u početku škola bila mala. Sada ima mnogo više učenika – i mnogo više devojčica. Ali nije zaboravila te rane dane i svoje molitve za samo jednu drugaricu.

Devojčice se mole i za drugu decu izvan škole. Prikupile su novac za decu u Tanzaniji čija je škola izgorela. Pomogle su jednoj devojčici kojoj je bio potreban novac da nastavi školovanje. Sa ponosom nose školske majice kad odlaze u grad da prikupljaju donacije za pomoć drugima.

Uče da škola nije samo o nastavnim lekcijama – radi se o staranju za druge.

Miriam se molila za samo jednu devojčicu koja bi joj se pridružila u razredu. Danas su učionice pune.

Bog je odgovorio na njenu molitvu na veći način nego što je zamišljala. 🌍

Vaši darovi Trinaeste subote pomoći će ovoj adventističkoj školi u Poljskoj da se proširi

Da bi bilo zanimljivije:



- Pokažite deci kontinent Evropu na karti, ističući državu Poljsku. Zatim im pokažite glavni grad Varšavu i objasnite da se škola KOMPAS nalazi u selu Podkova Lesna, oko 40 kilometara jugozapadno od Varšave.
- Pogledajte kratke video snimke i preuzmite fotografije na facebook.com/missionquarterlies.
- Pročitajte više o tome kako je škola počela sa radom na: bit.ly/AdventistPrimarySchoolPoland.

kako bi više dece moglo imati srećno, sigurno mesto na kome će učiti o Isusu. Možda se i vi za nešto molite. Zapamtite, On često odgovara na molitve na načine koji su mnogo veći od naših očekivanja.



ČUDESNA ZEMLJA



Poljska ima neke veoma naročite životinje! Nacionalna životinja je zubr, poznata i pod imenom evropskog bizona. Najteža je kopnena životinja u celoj Evropi! Dve nacionalne ptice su graciozna bela roda i moćni orao belorepan. Jarkoocrveni cvet maka je nezvanični simbol zemlje. U poljskim šumama i planinama žive i druge divlje životinje uključujući evroazijskog dabra, risa, sivog vuka i Tatransku divokozu, planinsku životinju koja pomalo liči na mešavinu koze i antilope.



POLJSKA | 28. novembar

Natan

Natanova molitva

Kada je u Ukrajini počeo rat, Natanov život se vrlo brzo promenio.

Dve sedmice nakon početka rata, njegova porodica je spakovala ono što je mogla u svoj automobil. Bio je pun do krova. Izbegavali su velike gradove i vozili se seoskim putevima. Put do poljske granice trajao je mnogo sati.

„Čuli smo priče o ljudima koji su čekali dva do tri dana da pređu granicu“, rekao je Natan. „Ali za nas je to trajalo samo od jednog do tri sata.“

Kada su prešli granicu, volonteri su im dali hranu i SIM kartice. Ostali su u kući sa drugim ukrajinskim porodicama pre nego što su stigli na crkveni kampus u Poljskoj.

Taj kampus je imao nešto posebno – prvu adventističku osnovnu školu u Poljskoj.

Natanova mlađa sestra i brat mogli su da pohađaju adventističku osnovnu školu KOM-PAS. Ali postojao je problem.

„Nije bilo dovoljno novca da u tu školu idem i ja“, rekao je Natan.

Žarko je želeo da i on ide. Njegova porodica se nadala da će deca moći da odrastaju u adventističkim školama. Ali kao izbeglicama, novac im je bio ograničen.

Zato je Natan učinio nešto jednostavno.

„Molio sam se“, rekao je.

Molio se da nekako i on bude u mogućnosti da pohađa tu školu.

Neko vreme je išao u lokalnu državnu školu. Bila mu je dovoljno blizu tako da je mogao da stigne do nje biciklom. Imao je nekoliko ljubaznih drugara. Ali to nije bilo isto.

„Nisu baš svi bili ljubazni“, objasnio je. „Bilo je i prilično napetih susreta. Neki su bili agresivni. Bilo je i maltretiranja.“

Primitio je razliku u atmosferi.

Tada se desilo nešto neočekivano.

Pronašli su sponzora.

Sada je i Natan mogao da pohađa KOM-PAS.

„Bio je to odgovor na moju molitvu“, rekao je.

Danas živi na kampusu sa porodicom. Sada mu je bliže da ide u KOMPAS nego u bivšu državnu školu.

Šta mu se sviđa u njoj?

„Mali broj učenika u razredu“, rekao je odmah na početku.

Sviđa mu se što nastavnici dobro poznaju učenike. Između nastavnika i dece postoji bliži kontakt nego u državnoj školi.

Tokom biblijskog časa razred sedi u krugu i razgovaraju o Svetom pismu. U KOMPASu vera nije nešto odvojeno od školskog života. Ona je deo svakodnevnog života.

Kad ga pitaju zašto je važno da škola bude adventistička, Natan ne okleva.

„Atmosfera“, odgovorio je smesta. „Nema psovki. I svi su ljubazni.“

Ceni i mir.

U državnoj školi je ponekad osećao nape-
tost. Ovde se oseća sigurno.

Natan ima snove o budućnosti. Zanima ga pravo i jednog dana bi želeo da postane sudija.

Veruje da biti hrišćanin ima značaja bez obzira koju karijeru da izabere.

Za sada je jednostavno zahvalan.

Njegova porodica je na brzinu napustila dom. Morali su da ostave kod drugih svoje kućne ljubimce. Ostavili su poznate ulice i susede. Ali u Poljskoj su pronašli nešto što nisu očekivali – školu koja im je zamenila dom.

Kada se seti svoje molitve za pohađanje KOMPASa, Natan se obično nasmeši.

„Zaista sam hteo da idem u ovu školu“, rekao je. „I sada to mogu.“

Ponekad odgovori na molitvu dolaze kroz sponzore. Ponekad kroz nastavnike. Ponekad kroz malu školu koja otvara vrata deci izbeglicama.

Da bi bilo zanimljivije:



- Pokažite deci kontinent Evropu na karti, ističući državu Poljsku. Zatim im pokažite glavni grad Varšavu i objasnite da se škola KOMPAS nalazi u selu Podkova Lesna, oko 40 kilometara jugozapadno od Varšave.
- Pogledajte kratke video snimke i preuzmite fotografije na facebook.com/misionquarterlies.
- Pročitajte više o tome kako je škola počela sa radom na: bit.ly/AdventistPrimarySchoolPoland.

Za Natana, odgovor je dolazio korak po korak.

Najpre sigurnost.

Zatim mesto za život.

Zatim učionica.

I sada – mesto gde pripada. 🌍

Vaš dar Trinaeste subote pomoći će školama poput KOMPASa da prime više dece koja se mole za mesto gde će učiti o Isusu. Kada darujete, pomažete da se odgovori na dečju molitvu.



ČUDESNA ZEMLJA

Zemlja Poljska ima više od 100 zamkova! Jedan od onih koji najviše zapanjuju posetioce je Zamak Malbork, najveći zamak na svetu po površini tla na kome je izgrađen. Zauzima oko 21 hektar – to je otprilike veličina 30 fudbalskih terena! Zamak je izgradila u 1200-im godinama jedna grupa vitezova, pripadnika takozvanog Tevtonskog reda, koji je osnovan 1191. godine u današnjem Izraelu za vreme Krstaških ratova. Sa visokim zidovima od crvene cigle, kulama i prostranim dvorištima, Zamak Malbork se i dalje uzdiže visoko.





POLJSKA | 5. decembar

Hana i Polijana

Najbolja drugarica

Polijana je imala jednu veoma određenu molitvu: želela je najbolju drugaricu.

Kad se njena porodica na nekoliko godina preselila u Englesku, sve joj je bilo novo i nepoznato. U početku je u školi skoro svaki dan plakala. Bilo joj je teško da se prilagodi. Na kraju je pronašla školu koja joj se sviđala, ali duboko u sebi je i dalje čeznula za nečim posebnim – za najboljom drugaricom.

Kasnije, kad se njena porodica vratila u Poljsku, Polijana se ponovo molila.

„Želela sam najbolju drugaricu“, kaže. „Pa sam se za to molila.“

Hana je bila u adventističkoj školi od predškolskog uzrasta. Volela je istoriju, umetnost i informatiku. Već je imala prijatelje, ali ne i „najbolju, najbolju drugaricu“.

Dve devojčice su se poznavale kada su bile mlađe, pre nego što se Polijana preselila. Ali kada se Polijana vratila u Poljsku i pridružila školi u trećem razredu, nešto se promenilo.

„Postale smo najbolje drugarice“, kaže Hana jednostavno.

Polijana se osmehuje. „Molila sam se“, kaže.

Ali to nije bila jedina molitva na koju je Bog odgovorio.

Polijana je takođe htela mlađeg brata ili sestru. Već je imala stariju sestru, ali nadala se i bebi u porodici.

Njena majka joj je rekla da to nije moguće. Ali je zatim dodala: „Možeš da se moliš.“

I Polijana je to učinila.

Mesecima se tiho molila. Zatim je jednog dana čula kako roditelji razgovaraju. Njena majka je otišla kod lekara zbog nečeg drugog – i otkrila da je trudna.

„Kada sam saznala, plakala sam od sreće“, kaže Polijana. „Nisam mogla da spavam!“

U školi devojčice uče da molitva nije tu samo zbog onoga što mi želimo – već služi i za pomaganje drugima.

Kad je jedna majka deteta u predškolskom uzrastu iznenada teško obolela od raka, učenici su hteli da pomognu. Imala je troje male dece, uključujući dvogodišnje blizance. Vest je zapanjila sve.

Škola je organizovala dobrotvorni događaj. Učenici su šili ručne radove, pekli hranu

i napravili kafić. Posluživali su u njemu kao kelneri.

Prikupili su novac za pomoć porodici i za majčino lečenje.

Drugi put su pomogli devojčici po imenu Priska u Tanzaniji. Priska ima albinizam i suočava se sa predrasudama u svojoj zajednici. Htela je da nastavi školovanje, ali nije imala dovoljno novca.

Učenici su pekli vafle, pravili razglednice i pisali joj pisma kako bi je ohrabрили. Priska im je odgovarala na pisma.

U ovoj adventističkoj školi, svaki dan počinje jutarnjom molitvom. Učenici uče o Isusu, a uče i kako da se staraju za druge.

Hani se sviđa što može da uči mnoge predmete – istoriju, umetnost, informatiku, nauku i sport. Polijana voli košarku i trčanje po kampusu.

Ali možda je najvažnija lekcija koju uče ova: Bog sluša.

On sluša kada se devojčica moli i traži najbolju drugaricu.

Da bi bilo zanimljivije:



- Pokažite deci kontinent Evropu na karti, ističući državu Poljsku. Zatim im pokažite glavni grad Varšavu i objasnite da se škola KOMPAS nalazi u selu Podkova Lesna, oko 40 kilometara jugozapadno od Varšave.
- Pogledajte kratke video snimke i preuzmite fotografije na facebook.com/missionquarterlies.
- Pročitajte više o tome kako je škola počela sa radom na: bit.ly/AdventistPrimarySchoolPoland.

On sluša kada dete moli za mlađeg brata ili sestru. I On sluša kada se deca mole za ljude na drugom kraju sveta. 🌐

Danas će vaš dar Trinaeste subote pomoći ovoj adventističkoj školi u Poljskoj da raste, kako bi više dece moglo učiti da se moli, služi i stara za druge.



ČUDESNA ZEMLJA

Poljska je svetu dala neke veoma važne naučnike! Nikola Kopernik (1473-1543) pažljivo je proučavao nebo i pokazao da je Sunce – a ne Zemlja – u centru našeg Sunčevog sistema. U njegovo vreme to je bio smelo i iznenađujuće otkriće! Više od 300 godina kasnije, Marija Kiri (1867-1934) – čije je poljsko ime bilo Marija Sklodovska-Kiri – postala je pionirka u istraživanju radioaktivnosti. Bila je prva žena koja je dobila Nobelovu nagradu i prva osoba u istoriji koja je dobila dve Nobelove nagrade. Ovi poljski naučnici pomogli su ljudima da bolje razumeju Božji zadivljujući svet i sitne gradivne elemente materije.





POLJSKA | 12. decembar
Deca iz predškolske grupe

„Prava Biblija“

Petogodišnji Džon je svakog jutra postavljao isto pitanje: „Možemo li danas da čitamo iz velike Biblije?“

U predškolskoj grupi KOMPAS u Poljskoj, deca su obično slušala događaje iz dečje Biblije. Ali Džon je hteo nešto drugačije. Hteo je pravu Bibliju – onu koju čitaju odrasli.

Neke reči su bile dugačke. Neke su bile teško razumljive. Ali Džonu to nije smetalo.

Jednog dana je doveo svoju majku u učionicu. „Možeš li da uslikaš ovu Bibliju?“ upitao je. Hteo je jednu takvu kod kuće.

Džon je voleo da uči o Bogu.

Nisu sva deca u njegovoj školi iz adventističkih porodica. Neke porodice veruju drugačije. Neki roditelji čak traže da njihova deca ne prisustvuju proučavanju Biblije.

To se desilo sa jednim petogodišnjim dečakom.

Dok su se ostala deca okupljala da slušaju biblijske događaje i pevaju pesme, on je ostajao u drugoj sobi. Ali ponekad su za vreme biblijskog proučavanja nastavnici mogli da ga čuju u hodniku kako glasa peva:

„Gospod dolazi!“

Jednog dana je dečak rekao svojoj nastavnici da Bog nije stvaran, jer su mu to rekli roditelji. Ali drugog dana je sa njom podelio nešto drugačije mišljenje.

Molio se za svoju sestrčinu koja je živela daleko. Veoma mu je nedostajala. Nekoliko dana kasnije, ona je došla u Poljsku u posetu.

„On je odgovorio na moju molitvu“, rekao je dečak.

Kasnije je pitao roditelje da li može da se pridružiti proučavanju Biblije. Nastavnici su nazvali njegove roditelje i razgovarali sa njima. Nakon razmišljanja, roditelji su rekli: „Ako on baš želi da ide, može.“

Odabrao je biblijski čas.

Jedno drugo dete, šestogodišnja devojčica, volela je da se moli za svoje nastavnice.

Jedna nastavnica u školi se dugo molila za bebu. Čekanje je za nju bilo tužno.

Jednog dana za vreme molitve, devojčica je klekla i pomolila se: „Dragi Bože, molim Te daj tetki Katji veliki stomak!“

Deca su se smejala. I nastavnica se nasmejala.

Devojčica je nastavljala da se moli istom molitvom svake sedmice.

Tri meseca kasnije, nastavnica je saznala da će imati bebu.

Kad je to saopštila razredu, devojčica koja se tako verno molila bila je prva koja joj je donela poklon za bebu.

U ovoj adventističkoj školi u Poljskoj, deca uče više od čitanja i brojeva. Uče da Bog čuje molitve. Uče da je Biblija važna. Uče da samostalno donose odluke.

Ponekad izabiraju „veliku Bibliju“. Ponekad izaberu da se pridruže biblijskom proučavanju. Ponekad odluče da će da se pomole za nekoga koga vole.

I Bog sluša. 🌍



ČUDESNA ZEMLJA

Za vreme Drugog svetskog rata, bombama je bio gotovo potpuno uništen poljski glavni grad - Varšava. Ali nakon rata, poljski narod je pažljivo obnovio svoj grad koristeći detaljne slike iz 18. veka koje je naslikao venecijanski umetnik Bernardo Beloto. Zahvaljujući tim slikama, predivne stare varšavske zgrade mogle su biti obnovljene tačno onako kako su nekada izgledale. Jedna od poznatih zgrada u gradu danas je Palata kulture i nauke. Unutra možete naći konferencijske sale, sportske arene, bioskope, pa čak i bazen! I životinje žive tamo! Mačke patroliraju nižim spratovima kako na njima ne bi bilo miševa, sokolovi se gnezde visoko na 42. spratu, a na šestom spratu nalazi se ogromna pčelinjak prepun vrednih pčela.

Da bi bilo zanimljivije:



- Pokažite deci kontinent Evropu na karti, ističući državu Poljsku. Zatim im pokažite glavni grad Varšavu i objasnite da se škola KOMPAS nalazi u selu Podkova Lesna, oko 40 kilometara jugozapadno od Varšave.
- Pogledajte kratke video snimke i preuzmite fotografije na facebook.com/missionquarterlies.
- Pročitajte više o tome kako je škola počela sa radom na: bit.ly/AdventistPrimarySchoolPoland.

Vaši darovi Trinaeste subote pomoći će ovoj školi da raste, kako bi još više dece moglo svaki dan da uči o Isusu – i otkrije da ih On sluša. Hvala vam što velikodušno dajete!





UJEDINJENO KRALJEVSTVO | 19. decembar
Amarisa

Kako muzika deluje na slušaoce

Kad je Amarisa imala četiri godine, tokom svog slobodnog vremena u školi, počela je da uči da svira klavir.

„U početku sam samo mislila da lepo zvuči“, rekla je sa osmehom. „Ja inače jako volim da pomeram prste!“

Njena majka je želela da joj ćerka rano nauči da svira neki instrument. „Klavir je dobra osnova“, objasnila je. „I kada je učitelj klavira došao u školu, pomislili smo da je to odlična prilika.“

Amarisi se ubrzo veoma svidela i violina.

„Zaista mi se svidelo kako zvuči“, rekla je. „I još uvek uživam u tome.“

Danas Amarisa ima devet godina i svira i klavir i violinu u Istočnolondonskoj školi klasične muzike (ELSOM). Već je položila svoje ispite iz klavira sa izuzetno visokim ocenama. Svira i u orkestru i nastupala je sa velikim ansamblom u Londonu.

„Bilo je uzbudljivo i zabavno“, rekla je. „Nisam imala tremu jer sam pre toga svirala u crkvi. Čak ako sam napravila neke male greške, nije se tako mnogo primetilo jer je sviralo vrlo mnogo ljudi.“

Jedan od njenih omiljenih komada za violinu je himna „Ti mi budi vid“.

„Volim himne“, rekla je.

U ELSOMu, teorija muzike je deo obuke svakog učenika. Amarisa uči kako muzika deluje na slušaoce – ne samo kako da je svira.

„Ponekad ti ovde kažu da odsviraš nešto što nisi nikada ranije svirao“, objasnila je. „Izgleda teško, ali onda postaje sve lakše.“

Njena majka ceni tu ravnotežu. „Ne uče decu samo da pritiskaju prave dirke“, rekla je. „Uče ih da razumeju šta sviraju. I stariji učenici stalno pomažu mlađima. To daje deci nešto čemu mogu da teže.“

Za Amarisu, biti deo orkestra je bilo naročito značajno.

„Kad sviram sa drugim ljudima, osećam se srećno“, rekla je. „I volim da učim nove stvari.“

Svira i na školskim skupovima i u crkvenim programima. Izvođenje crkvene muzike pomoglo joj je da stekne samopouzdanje.

„Pesme koje sviramo proslavljaju Gospoda“, rekla je jednostavno.

Njena porodica nije adventistička porodica, ali su odabrali adventističku školu zbog vrednosti koje se tu neguju. Amarisina majka je odrasla pohađajući adventistički kamp

na Jamajci i cenila je čvrstu moralnu osnovu koju je tamo videla.

„Žrtvujemo se da bi ovo bilo moguće“, rekla je njena majka. „Ali nismo razočarani. Mogućnosti su neograničene.“

Sada Amarisa ima velike snove.

Nada se da će jednog dana postati učiteljica muzike – baš poput nekih starijih učenika kojima se divi. Voli da prati način na koji oni vode mlađe muzičare.

„Hoću da pomognem drugima da nauče“, rekla je.

Od malenih prstiju koji su pritiskali dirke klavira sa četiri godine do sviranja himni u orkestru, Amarisino putovanje je tek počelo. Kroz muziku se uči disciplini, samopouzdanju i veri.

I otkriva da kada vredno vežbaš, čak i nešto što ti izgleda teško može postati lepo.

U ELSOMu, deca iz različitih sredina se okupljaju da uče muziku. Sviraju instrumente, pevaju zajedno i otkrivaju talente za koje možda nisu ni znali da ih imaju. Kroz muziku sklapaju nova prijateljstva i stiču samopouzdanje. ELSOM pokazuje kako muzika može doneti radost i nadu čitavoj zajednici. 🌍

Dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će stvaranju bezbednih prostora (tačnije: Sejf spejs tu bi - SafeSpace2Be) – posebnih brižnih mesta unutar škola u ovim

Da bi bilo zanimljivije:



- Pokažite deci Ujedinjeno Kraljevstvo na karti, ističući oblast Engleske. Zatim im pokažite glavni grad London, gde se nalazi Škola muzike istočnog Londona (East London School of Music - ELSOM).
- Objasnite deci da će deo darova Trinaeste subote pomoći deci širom Engleske koja se bore da imaju sigurna mesta u školama gde mogu razgovarati sa nekim ko brine o njima i ko može da im pruži pomoć.
- Pogledajte kratke video snimke i preuzmite fotografije na facebook.com/missionquarterlies.

zajednicama. U tim prostorijama, deca mogu razgovarati sa nekim kome veruju, učestvovati u umetničkim ili muzičkim aktivnostima i pronaći podsticaj kada im je on potreban. Porodice će takođe biti dobrodošle da dođu i prime pomoć i podršku.

Baš kao što ELSOM koristi muziku da blagoslovi svoju zajednicu, „Sejf spejs tu bi“ će pomoći školama da postanu mesta dobrote, isceljenja i nade. Vaš dar će pomoći deci da znaju da su vredna, da se za njih staraju i da nikada nisu sama.



MISIONSKI ZAPIS

Ujedinjeno Kraljevstvo (Velika Britanija) je domovina za skoro 75 miliona ljudi. Danas je ta teritorija deo Britanske oblasti, koja ima 312 crkava adventista sedmog dana, 113 crkvenih grupa i 44.670 vernika – što statistički znači da otprilike jedan adventista dolazi na svakih 1.678 stanovnika. Prvi adventistički misionari u Britaniji bili su Džon N. Lafborou i njegova supruga Eni, koji su stigli u Sauthempton 1878. godine. Iako je posao u početku bio spor, 100 osoba je bilo kršteno pre nego što su se 1883. godine vratili u Ameriku. Do 1903. godine, već je zvanično bila organizovana Britanska oblast. Danas u Britaniji deluje sedam adventističkih škola koje pomažu deci da uče o Isusu dok studiraju i rastu.



13. SUBOTA | 26. decembar

Džeron

Svirati za Isusa

Džeron je zavoleo muziku još u 4. razredu škole.

„U Engleskoj te obično nateraju da probaš da sviraš jedan instrument“, rekao je on. „Ali meni se ta proba zapravo veoma svidela.“

Njegov brat od strica je prvi pohađao Istočnolondonsku školu klasične muzike (EL-SOM), a njegova majka se obradovala kada je saznala da je to adventistička muzička škola. Ubrzo mu se pridružio i Džeron. To je bilo pre sedam godina.

„Veoma sam srećan ovde“, rekao je. „Nastavnici su zaista, zaista dobri. Strpljivi su. Dobro nas uče.“

Džeron je počeo sa violinom. Prošle godine je dodao i trubu. Uči i teoriju muzike, učeći kako da čita i razume muziku, a ne samo da je svira.

„Ponekad je teško“, priznao je, „ali nastavnici nam pomažu. Žele da uspemo.“

Učenici ELSOMa nastupaju u crkvama širom Londona – na mestima poput Brikstona, Holoveja i Totenhema. Džeron naročito pamti jedan svoj posebni nastup.

„Svirali smo za Vojvotkinju od Glostera“, rekao je. „Svirali smo britansku državnu himnu i druge himne.“

Ono što mu se najviše sviđa jeste da muzika uvek proslavlja Boga.

„Dobra stvar kod pesama koje sviramo“, objasnio je, „sastoji se u tome da uvek proslavljaju Gospoda.“

U svojoj matičnoj crkvi u Totenhemu, Džeron i njegov brat služe kroz muziku. Njegov brat svira klavir, a Džeron svira violinu.

„Posvetili smo se u crkvi da služimo Bogu“, rekao je.

Muzika ga nije naučila samo kako da svira svoj instrument. Pomogla mu je i da njegova vera raste.

„Ona ima veliki pozitivan uticaj na moju veru u Gospoda“, rekao je. „Naprosto nema mogućnosti da izvodimo pesme koje ne izražavaju nešto o Bogu.“

Čak i kada su ispiti zastrašujući, Džeron nastavlja dalje. Ispitivači sa prestižnog Trinitit koledža dolaze da testiraju njihovo sviranje. Ponekad Džeron bude nervozan, ali kaže da vremenom sve postaje lakše.

Džeron se nada da će još dugo nastaviti da studira muziku.

„Hoću da učim u ovoj muzičkoj školi dok Isus ne dođe”, izjavio je sa osmehom.

Kroz sviranje violine, trube i pevanje himni, Džeron uči više od muzike. Uči kako da služi Bogu sa svojim darovima.

Ove Trinaeste subote, možete pomoći deci u Engleskoj koja možda ne mogu da pohađaju školu poput ELSOMa, ali kojima je potrebno da neko brine o njima. Dar ovog tromesečja pomoći će stvaranju prostora „Sejf spejs tu bi” za decu u školama u zajednici koja se možda osećaju uznemireno, usamljeno ili uplašeno. Darovi će takođe biti upotrebljeni i za tri druga projekta u Trans-evropskoj diviziji, uključujući: plan crkve Porodičnog misionskog centra OIKOS u Helsinkiju u Finskoj; proširenje škole KOMPAS, prve adventističke osnovne škole u Poljskoj i obnovu zgrade adventističke crkve u Zagrebu u Hrvatskoj. Hvala vam što ove Subote velikodušno dajete svoj dar Trinaeste subote!

Da bi bilo zanimljivije:



- Pokažite deci Ujedinjeno Kraljevstvo na karti, ističući oblast Engleske. Zatim im pokažite glavni grad London, gde se nalazi Škola muzike istočnog Londona (East London School of Music - ELSOM).
- Objasnite deci da će deo darova Trinaeste subote pomoći deci širom Engleske koja se bore da imaju sigurna mesta u školama gde mogu razgovarati sa nekim ko brine o njima i može da im pruži pomoć.
- Pogledajte kratke video snimke i preuzmite fotografije na facebook.com/missionquarterlies.

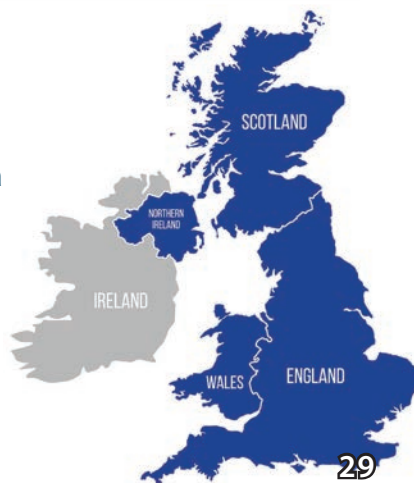
Pre Trinaeste subote:

- Podsetite sve da su naši misionski darovi pokloni za širenje Božje Reči širom sveta i da će **jedna četvrtina dara Trinaeste subote** pomoći četiri projekta u Trans-evropskoj diviziji. Projekti su navedeni na trećoj strani i na zadnjoj korici.
- Narator ne mora da nauči ono što će ispričati napamet, ali treba da bude dovoljno upoznat sa materijalom da ne bi morao da čita svaku reč. Kao druga mogućnost, deca i odrasli mogu da odglume iskustvo.
- Objasnite deci da će deo darova Trinaeste subote pomoći deci širom Engleske koja se bore da imaju sigurna mesta u školama gde mogu razgovarati sa nekim ko brine o njima i može da im pruži pomoć.



ČUDESNA ZEMLJA

Ujedinjeno Kraljevstvo je država sastavljena od Engleske, Škotske, Velsa i Severne Irske. Velika Britanija je veliko ostrvo koje obuhvata Englesku, Škotsku i Vels. Britanska ostrva se koristi kao naziv za sva ostrva na tom području, uključujući Veliku Britaniju, Irsku i mnoga manja ostrva u blizini. Glavni grad Ujedinjenog Kraljevstva je London, koji se nalazi u Engleskoj.



Budući projekti Trinaeste subote

Sledeće tromesečje biće posvećeno Zapadnocentralnoafričkoj diviziji, a posebni projekti obuhvaćaju:

- Centar uticaja pri Međunarodnoj akademiji Princ Emanuel u Abidžanu na Obali Slonovače (Côte d'Ivoire)
- Zdravstvenu kliniku u Praji na Zelenortskim Ostrvima
- Dečju školu Princ Emanuel u Bati u Ekvatorijalnoj Gvineji

Hajde da napravimo!

HRVATSKA LICIDERSKA SRCA

Liciderska srca su kolačići u obliku srca, napravljeni od meda, prekriveni crvenom glazurom i dekorisani šarenim posipom. Za ovaj ručni rad napravite srca koristeći ukrasni papir ili karton, obojite ih crveno, a zatim koristite bojice, markere ili lepak sa šljokicama da bi zasijala.

ŠTA ĆE VAM BITI POTREBNO:

Ukrasni papir/karton (ako počnete sa crvenom osnovom, možete preskočiti korak bojenja)

Makaze

Crvena boja

Četkice

Olovke/flomasteri u boji

Lepak sa šljokicama u boji



UPUTSTVO:

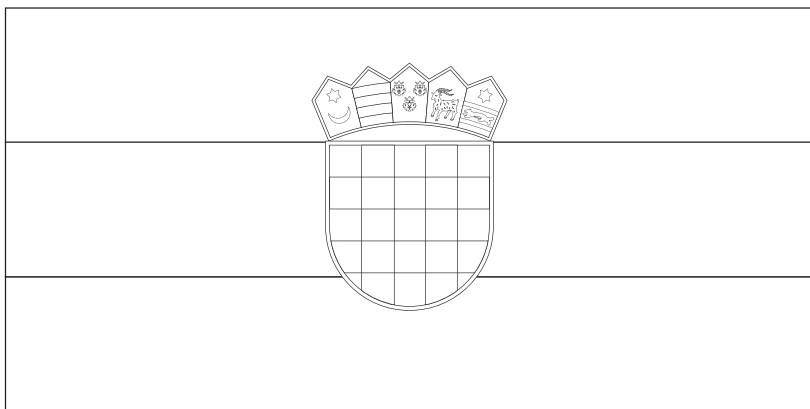
Isecite oblike srca od papira ili kartona, širine 10-15 cm. Ako osnova nije crvena, obojite je crvenom bojom i ostavite da se osuši.

Kada se osuši, koristite bojice, markere ili lepak sa šljokicama da napravite oblike na srcu. Deca na svojim srcima mogu čak da napišu svoja imena ili ime osobe kojoj žele da ga poklone.

Oboj zastavu!

HRVATSKA

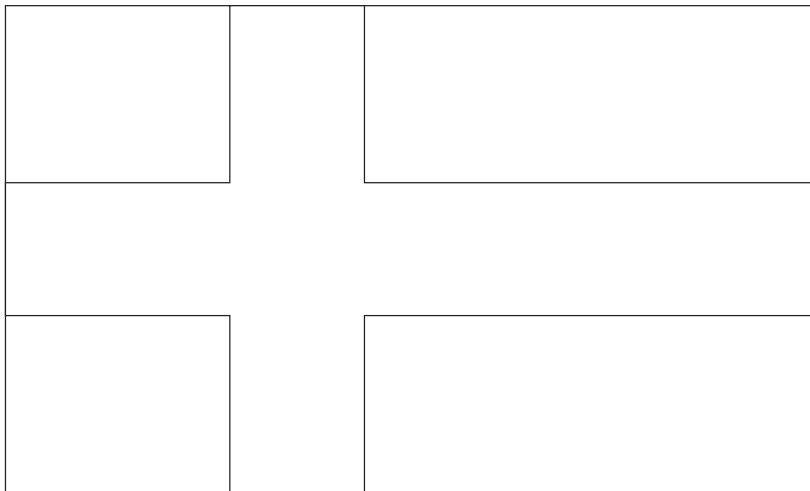
UPUTSTVO:



Obojite gornju trećinu crveno, a donju trećinu plavo. Srednju trećinu ostavite belom. Počevši od gornjeg levog dela štita, obojite svaki drugi kvadrat crveno. Ostale kvadrate ostavite belim. Pet malih štitova na vrhu, sa leva na desno, obojeni su svetloplavom sa žutom zvezdom i belim mesecom; 3 tamnoplave i 2 crvene pruge; svetloplava sa 3 žute lavlje glave; tamnoplava sa žutom kozom sa crvenim rogovima i papcima; i svetloplava sa crvenom prugom preko sredine i dve tanke bele pruge iznad i ispod crvene, žutom zvezdom i crnom kunom.

FINSKA

UPUTSTVO:



Obojite krst u sredini tamnoplavom bojom. Ostalo ostavite belo.

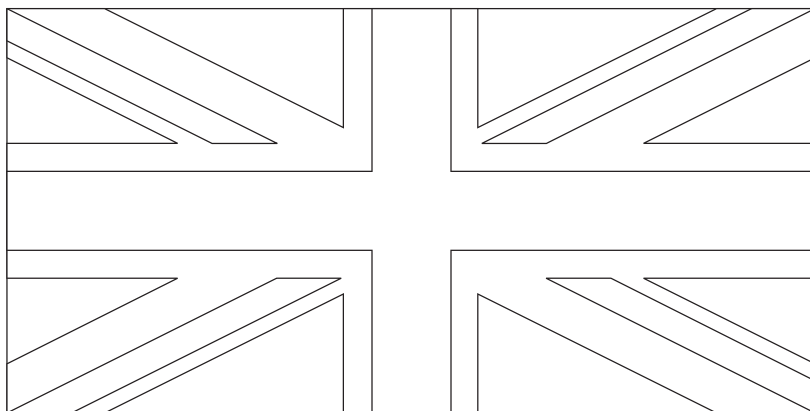
Oboj zastavu!



POLJSKA

UPUTSTVO:

Donju polovinu obojite crveno. Gornju polovinu ostavite belu.



UJEDINJENO KRALJEVSTVO

UPUTSTVO:

Centar u obliku krsta obojite crveno; spoljašnjost ostavite belom. Glavni deo X oblika krsta je beo, tanke pruge unutar krsta su crvene. Obojite trouglaste oblike sa obe strane krsta tamnoplavom bojom.

Hajde da kuvamo!

FINSKA

PORKKANALAATIKKO (ZAPEČENA ŠARGAREPA)

Ovo je tradicionalni finski božićni prilog za 8 osoba.

SASTOJCI:

- ½ šolje (100 g) pirinča kratkog ili srednjeg zrna
- 1½ šolje (355 ml) mleka, podeljeno
- ½ šolje (120 ml) vode
- 0,5 kg šargarepe, oljuštene i fino rendane
- 2 kašike svetlog sirupa
- ½ kašičice đumbira, poželjno svežeg i naribanog, ali može i u prahu
- 1 veliko jaje, umučeno
- 6 kašika prezli
- 2 kašike hladnog putera, isečenog na male kockice
- So i biber po ukusu

UPUTSTVO:

Priprema pirinča:

U srednjem loncu pomešajte pirinač sa vodom i ½ šolje (120 ml) mleka. Pokrijte poklopcem i dozvolite da proključa. Dodajte ostatak mleka, pokrijte i stavite da se krčka dok pirinač ne omekša (20-25 minuta). Skinite sa vatre i ostavite da se ohladi.

Sklapanje:

Zagrejte rernu na 180°C. Podmažite vatrostalnu posudu od 3 litra / 30 x 20 cm. U velikoj posudi za mešanje pomešajte pirinač sa sirupom, solju i biberom i đumbirom. Dobro izmešajte. Dodajte šargarepu i umučeno jaje i ponovo izmešajte. Prebacite smesu u vatrostalnu posudu. Pospite vrh prezlama, a zatim rasporedite kockice putera po vrhu.

Pecite:

Stavite posudu na sredinu rerne i pecite 50 do 55 minuta, ili dok se vrh ne potamni. Izvadite posudu iz rerne i ostavite da se ohladi 10 do 15 minuta.



Recite!

VELIKA BRITANIJA

Iako ljudi iz Velike Britanije i Severne Amerike govore „engleski“, zbog načina na koji se jezik razvija, način na koji pričaju može biti veoma različit. Ponekad se reči izgovaraju ili pišu drugačije, ali ponekad su potpuno različite. Evo nekoliko primera:

SEVERNA AMERIKA:	VELIKA BRITANIJA:	SEVERNA AMERIKA:	VELIKA BRITANIJA:
Truck	Lorry	Cotton candy	Candy floss
Cookie	Biscuit	Sandwich	Sarni/Butty
Trunk (of a car)	Boot (of a car)	French Fries	Chips
Hood (of a car)	Bonnet (of a car)	Chips	Crisps
Elevator	Lift	Bangs	Fringe
Vacation	Holiday	Vacuum cleaner	Hoover
Garbage	Rubbish	Sweater	Jumper
Sneakers	Trainers	Very tired	Knackered
Mail	Post	Toilet	Loo
Mom	Mum	Braid	Plait
Pants	Trousers	Baby carriage	Pram
Underpants	Pants	Dessert	Pudding
Sausage	Banger	Pudding	Custard
Mobile home	Caravan	Flashlight	Torch

Hajde da se igramo!

POLJSKA

POMIDOR (PARADAJZ)

U grupi dece izabere se jedna osoba koja je ispitivač. Ispitivač postavlja pitanja, jedno po jedno, drugoj deci. Pitanja mogu biti glupa ili ozbiljna, ali na njih se uvek mora odgovoriti rečju „paradajz“. Cilj je da se učesnici nasmeju. Ako to učine, moraju „izgubiti“ neki predmet koji nose, npr. cipelu, čarapu, štipaljku za kosu. Na kraju igre, deca koja su izgubila predmete moraju da obave zadatak kako bi ih povratila: na primer, opevaju neki stih smešne pesme, broje unazad od 10, skaču 15 sekundi ili oponašaju životinjske zvuke.

Izvori za vođe

Onlajn informacije

U nastavku su navedeni izvori informacija koji mogu biti korisni u pripremi za misijski segment Subotne škole. Za više informacija o kulturama i istoriji zemalja prikazanih u ovom tromesečju, posetite: Veb-stranice:

Hrvatska (vladina veb-stranica):	vlada.gov.hr/en ;
Hrvatska turistička zajednica:	bit.ly/VisitCroatia ;
Posetite Hrvatsku:	www.visit-croatia.co.uk ;
Lounli Planet:	bit.ly/LP_Croatia ;
Finska (vladina veb-stranica):	bit.ly/FinnGovt ;
Posetite Finsku:	www.visitfinland.com/en ;
Finska informacije za putovanje:	finlandtravel.fi/en/home ;
Raf gajds:	www.roughguides.com/finland/ ;
Poljska (vladina veb-stranica):	www.gov.pl ;
Poljska organizacija za turizam:	www.pot.gov.pl/en ;
Putujete u Poljsku:	www.poland.travel/en ;
Lounli Planet:	bit.ly/LP_Poland ;
Ujedinjeno Kraljevstvo (vladina veb-stranica):	www.gov.uk ;
Posetite Britaniju:	www.visitbritain.com/en ;
Trip Sevi:	bit.ly/TripSavvyUK ;
Trip Advajzor:	bit.ly/TripAdvUK .

Adventisti sedmog dana:

Trans-evropska divizija:	ted.adventist.org ;
Hrvatska konferencija:	www.adventisti.hr ;
Savez Finskih crkava:	www.adventist.fi ;
Poljska unija:	adwent.pl ;
Istočno-poljska konferencija:	www.adwentysci.org.pl ;
Južno-poljska konferencija:	www.poludnie.adwent.pl ;
Zapadno-poljska konferencija:	www.zaufanie.pl ;
Britanska konferencija:	www.adventist.uk ;
Irska misija:	adventist.ie ;
Severno-engleska konferencija:	nec.adventist.uk ;
Škotska misija:	adventist.scot ;
Južno-engleska konferencija:	sec.adventist.org.uk ;
Velška misija:	wm.adventist.uk ;
Njubold koledž:	www.newbold.ac.uk .

Dar Trinaeste subote je u nekim delovima sveta poznat i kao Tromesečni dar za misijske projekte, pri čemu se može koristiti uređaj za postavljanje cilja priloga kako bi se usmerila pažnja na misije širom sveta i povećalo subotno davanje za misiju: Odredite cilj za Tromesečni dar vaše grupe. Pomnožite ga sa 14, omogućavajući dvostruki cilj za Trinaestu subotu, koji će biti prikupljen 26. decembra. Podsetite slušaoce da njihovi redovni sedmični darovi za misije pomažu misijski rad Svetske crkve i da će jedna četvrtina priloga ići direktno projektima u Trans-evropskoj diviziji. Izveštavajte o davanju za misije tokom tromesečja. Ohrabrite slušaoce da udvostruče ili utrostruče svoje uobičajeno davanje za misiju predstojeće Trinaeste subote. Prebrojite darove i zabeležite iznos dat na kraju Subotne škole.

Grenland

TRANS-EVROPSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Jadranska	80	4	3,400	8,769,000
Baltička	87	8	5,437	6,147,000
Britanska	309	113	43,754	74,951,000
Danska	40	1	2,349	6,087,000
Finska	58	9	4,115	5,624,000
Mađarska	109	21	5,009	9,577,000
Holandska	59	15	6,218	17,989,000
Norveška	59	2	4,538	5,581,000
Poljska	118	33	5,995	37,565,000
Jugoistočna evropska	207	6	6,613	14,112,000
Svedska	32	7	2,954	10,564,000
PRIPOJENA POLJA				
Kiparska regija	3	1	147	1,005,000
Grčka misija	11	4	455	9,935,000
Islandska konferencija	6	1	512	388,000
UKUPNO:	1,178	225	91,496	208,294,000

PROJEKTI:

- 1 Obezbeđivanje centara za pružanje podrške „SafeSpace2B“ u školama u zajednici u Engleskoj
- 2 Obnovu zgrade crkve Prilaz u Zagreb u Hrvatskoj
- 3 Proširenje škole KOMPAS, prve adventističke osnovne škole u Poljskoj u Podkovoju Lesni
- 4 Osnivanje Porodičnog misionorskog centra – crkve OIKOS u Helsinkiju u Finskoj

